RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3498/82

af 10. december 1982

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for sød peber, henhørende under pos. 07.01 S i den fælles toldtarif, med oprindelse i Cypern (1983)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 2 i protokollen om de arrangementer, der skal anvendes i 1981 inden for rammerne af Associeringsrådets afgørelse af 24. november 1980 om overgangen til anden etape af associeringsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Cypern [1], suppleret ved protokollen til associeringsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Cypern i anledning af Grækenlands tiltrædelse af Fællesskabet [2], i det følgende benævnt »tilpasningsprotokollen«, er det for 1981 fastsat, at der åbnes et årligt fællesskabstoldkontingent på 250 tons sød peber, henhørende under pos. 07.01 S i den fælles toldtarif, med oprindelse i Cypern, med en toldsats på 50 % af toldsatsen i den fælles toldtarif; denne protokol fastsætter også, at de kontraherende parter fra begyndelsen af 1981 indleder forhandlinger om indgåelse af de handelsarrangementer, der skal gælde i 1982 og 1983;

indtil sådanne arrangementer er fastlagt, bør de arrangementer for samhandelen, som var gældende i 1981, midlertidigt forlænges for 1983, nævnte fællesskabstoldkontingent bør åbnes for perioden fra den 1. januar til den 31. december 1983;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og fortsat adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt anvendelse uden afbrydelse af de satser, der er fastsat for nævnte kontingent ved enhver indførsel af de pågældende varer i alle medlemsstater, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabskontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere det nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at svare til den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer, skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der på den ene side beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Cypern i en repræsentativ referenceperiode, og på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i det foreliggende tilfælde giver imidlertid hverken Fællesskabets eller nationale statistikker detaljerede oplysninger om de pågældende varer, og der kan ikke forud fremsættes holdbare beregninger over indførslerne; herefter forekommer det hensigtsmæssigt at opdele kontingentet i indledende kvoter, hvorved der tages hensyn til mulighederne for disse varers optagelse på de forskellige medlemsstaters markeder;

for at tage hensyn til udviklingen, for så vidt angår indførslerne af de pågældende varer i de forskellige medlemsstater, bør det samlede kontingent deles i to dele, idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden del udgør en reserve, der senere skal dække behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres indledende kvote; for at yde importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed, bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 75 % af det samlede kontingent;

medlemsstaternes indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin indledende kvote, trækker en supplerende kvote på reserven; hver medlemsstat skal trække på denne reserve, når hver af dens supplerende kvoter er næsten fuldstændigt opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de indledende kvoter og de supplerende kvoter skal være gyldige indtil slutningen af kontingentperioden; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge udnyttelsesgraden af det samlede kontingent og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af tildelingen i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne stat tilbagefører en væsentlig del heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en med-

[1] EFT nr. L 174 af 30. 6. 1981, s. 28.
[2] EFT nr. L 174 af 30. 6. 1981, s. 2.

lemsstat, medens det kunne anvendes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. januar til den 31. december 1983 suspenderes tolden i den fælles toldtarif delvis for sød peber, henhørende under pos. 07.01 S, med oprindelse i Cypern, til 4,5 % inden for et fællesskabstoldkontingent på 250 tons.

Inden for dette toldkontingent anvender Grækenland toldsatser beregnet i overensstemmelse med de herom fastsatte bestemmelser i tiltrædelsesakten af 1979 og i tilpasningsprotokollen.

Artikel 2

1. Det i artikel 1 fastsatte kontingent deles i to dele.

2. En første del på 185 tons fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1983, udgør følgende mængder:

	(i tons)
Benelux	7
Danmark	7
Tyskland	15
Grækenland	1
Frankrig	1
Irland	7
Italien	1
Det forenede Kongerige	146.

3. Den anden del, det vil sige 65 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats indledende kvote, således som denne er fastsat i artikel 2, stk. 2, eller samme kvote nedsat med den del, der er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tillader det, trækning af en anden kvote på 15 % af den indledende kvote, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

2. Såfremt den anden kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at dens indledende kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser trækning af en tredje kvote på 7,5 % af dens indledende kvote, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter af den anden kvote er opbrugt; er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat under samme betingelser trækning af en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3, kan medlemsstaterne foranstalte trækning af kvoter, der er mindre end fastsat i disse stykker, såfremt der ergrund til at antage, at disse ikke opbruges. De underretter Kommissionen om grunden til, at de har bestemt sig for at bringe dette stykke i anvendelse.

Artikel 4

Hver af de supplerende kvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil den 31. december 1983.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1983 til reserven tilbageføre den ikke-udnyttede del af den indledende kvote, som den 15. september 1983 overstiger 20 % af grundmængden. Den kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1983 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, der er gennemført indtil den 15. september 1983 inklusive, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt om den eventuelle del af deres indledende kvoter, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over mængderne af de kvoter, der er åbnet af medlemsstaterne i overensstem-

melse med artiklerne 2 og 3, og underretter hver af disse, så snart den har modtaget meddelelserne om reservens udnyttelsesgrad.

Den underretter senest den 5. oktober 1983 medlemsstaterne om reservemængden, efter at tilbageførslerne er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, hvorved reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og med henblik herpå angiver den størrelsen af denne rest til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning med henblik på, at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt uden afbrydelse af foretage afskrivninger på deres sammenlagte andele af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne yder de på deres områder etablerede importører af de pågældende varer sikkerhed for fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives ifølge stk. 3.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 1982.

På Rådets vegne

G. FENGER MØLLER

Formand